

efter deres Affigelse, og der kan kun under særegne Omstændigheder bevilges Opreisning.

Med Hensyn til Eidsdomme forbliver det ved Bestemmelsen i Forordningen af 14de September 1792.

§ 50.

Det Varsel, der skal gives Modparten, bestemmes til 8 Dage, hvis han boer i Sjællands Stift (Bornholm undtagen), 14 Dage, hvis han boer i Hollands-Falsters eller Thens Stifter, og 3 Uger, hvis han boer noget andet Sted i Monarkiets Hovedlande. Boer han udenfor disse, fastsættes Varslet af Justitiarius i Høiesteret; men Stævningen forkyndes altid paa Bopælen.

Saalænge Appellstævning ikke er udtagen, staaer det enhver af Parterne frit for at lade Dommen forkynde for Modparten og derved tillige opgive en nærmere boende Person, hvem en eventuel Appellstævning kan forkyndes, og bliver da Varslet at regne efter dennes Bopæl.

Vides det ikke, hvor Modparten er, forholdes overensstemmende med Slutningen af § 23.

§ 51.

Med Hensyn til Paankning af Kjendelser forbliver det ved Reglen i Forordningen af 17de Mai 1690, dog at de i § 34 nævnte Beviskjendelser, hvorved det fastsættes, paa hvilke omtvistede Fakta Sagens Afgjørelse beror, strax kunne paaankes. Smidlertid bliver Appelfristen selv med Hensyn til sidstnævnte Kjendelser først at regne fra den endelige Doms Affigelse; men, naar Vedkommende, der er misforvriet med Kjendelsen, ikke paa den Retisdag, der i samme er fastsat til Opgivelsen af Bevismidlerne, erklærer at ville appellere, kan han ikke ved senere Appel hindre, hvis det er ham selv Beviset er paalagt, at der affiges en delig Dom, og hvis det er Modparten, at denne fører Beviset og Sagen derefter paadømmes.

Paaankes en af Sø- og Handelsretten affagt Kjendelse særskilt, er Varslet uden Hensyn til den Paagjældendes Bopæl 8 Dage.

§ 52.

Ligesom Paaanke af en af Sø- og Handelsretten affagt Dom i det Hele standser dennes fremtidige Virkninger, saaledes bliver navnlig ogsaa Dommens Execution, udenfor de i § 42 og i Forordningen af 13de Januar 1792 nævnte Tilfælde, foreløbig hindret, naar det inden Executionens Begyndelse godtgjøres, at der er begjært eller med Posten affendt Begjæring om en lovlig Appellstævning, men, naar det senere fra Fogden oplyses, at Appellanten har vist Forsømmelse med Hensyn til Stævningens Forkyndelse eller med den i Pl. 2den Juni 1819 § 1 foreskrevne Anmeldelse paa Høiesterets Justitskontor, kan Execution, uanset den udtagne Appellstævning, foretages.

V. Retsgebyrer ved Sø- og Handelsretten.

§ 53.

Alle Retsgebyrer i Kjøbenhavnske Sø- og Handelsfager, saavel som de Gebyrer, der ere fastsatte for visse ekstrajudicielle Handlinger, der udføres af Justitssekretæren, saasom Logbøgers Autorisation og Attestation, tilfalde Statskassen. Med Hensyn til Indbetalingen af Gebyrerne og Afgifterne, saavel som med Hensyn til Indsendelsen af Kvartalextrakter og Regnskaber forholdes paa samme Maade som ved den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret.

§ 54.

Saa vel i Handels- som i Søfager skal der ved Sø- og Handelsretten erlægges de samme Gebyrer, der hidtil have været foreskrevne for Søretten i Kjøbenhavn, dog at det i Sportelreglementet af 22de Marts 1814 § 30, jvfr. § 27, foreskrevne Gebyr for Rettens Sættelse bortfalder.

§ 55.

For Affigelsen af de i § 34 omhandlede Kjendelser erlægges uden Hensyn til, hvor mange Spørgsmaal derved afgjøres, altid kun Gebyr som for en Eragning, hvorved en enkelt Exception paakjendes.